

Đề bài:

Em hãy tả cảnh tấp nập ở đường phố lúc tan tầm hoặc lúc đi làm.

Bài 1

BÀI LÀM

Chiều nào cũng vậy, sau giờ tan học, em cùng các bạn trong lớp hòa vào dòng người xuôi ngược trên đường Cách mạng tháng Tám để về nhà.

Đường phố giờ cao điểm thật tấp nập vì giờ tan học cũng thường là lúc các công sở nghỉ việc. Xe cộ đi lại như mắc cửi và dòng người đi bộ nườm nượp trên các tuyến giao thông. Tiếng nói, tiếng cười, tiếng động cơ xe máy và vô vàn những tiếng động khác hợp lại tạo nên một thứ âm thanh hỗn độn, huyên náo khắp đường phố.

Trên các vỉa hè, từng đoàn học sinh vai quàng khăn đỏ, tay ôm cặp lúu rúu theo nhau chuyện trò rôm rả. Thỉnh thoảng, các bạn dừng lại ở một quầy sách báo, tìm kiếm “Thám tử lừng danh Conan” hoặc “Túp lều của chú Tôm”..., rồi lục đục kéo nhau đi. Hai bên hè phố, nhà cửa san sát. Chỗ thì bán sách báo, dụng cụ văn phòng, chỗ thì bán cát sét, băng nhạc... Giữa lòng đường, xe cộ hai chiều đông nghìn nghịt. Chiếc đồ xuôi Sài Gòn, chiếc ngược Bình Tây. Đến chỗ rẽ, dòng người, xe cộ tách ra nhiều luồng. Lòng đường như được giãn ra, thoáng hơn. Nhưng rồi ít phút sau, không biết xe từ đâu lại bắt đầu ùn ùn đi tới. Những chiếc xe buýt to chở công nhân ra về nhún còi inh ỏi xin đường nhưng không tài nào vượt lên trước được. Xe gắn máy cố len lỏi thoát ra khỏi dòng xe đang kẹt cứng. Những chiếc xe ba gác, xích lô chở hàng thường hay chạy nhanh như đi cứu hỏa.

Đẹp nhất, thông thả nhất trên đường vẫn là những nữ sinh trong tà áo dài trắng. Dường như, các chị không bận tâm gì đến chuyện chạy nhanh hay chậm, ung dung, đủng đỉnh như người đi dạo phố. Phía ngã tư, *chỗ* có đèn báo hiệu nhưng chú cảnh sát giao thông vẫn đứng ở đấy để xử lý các tình huống bất trắc xảy ra ở giao lộ. Thỉnh thoảng tiếng còi từ miệng chú vang lên: “Tuýt! Tuýt!...” nhắc nhở mọi người dừng lại vạch quy định và tuân thủ đèn tín hiệu. Những cô chú nhân viên đi làm về chỗ trên xe những đứa con vừa tan học. Chúng ngồi phía sau xe, mắt ngơ ngác ngắm dòng xe xuôi ngược. Những đứa trẻ mẫu giáo được ngồi phía trước, hai tay đập lia lia vào tay lái,

miệng ríu rít: “Tránh ra! Tránh ra!” làm ai nấy cũng phải phì cười.

Giữa đường, ngăn cách dòng xe xuôi ngược là một bờ tường cao khoảng năm mươi phân chạy dài theo con đường được tô sơn trắng và đỏ. Một vài khách bộ hành rảo bước trên lề đường nhìn trước ngó sau rồi băng qua dải phân cách mau lẹ. Xa xa phía cửa hàng bán thực phẩm, hoa quả gần nhà em, những cô, chú công nhân dừng xe mua thức ăn chuẩn bị cho bữa cơm chiều rồi vội vã lên xe, nhân ga vù đi.

Anh nắng yếu ớt của buổi chiều dần dần khuất sau dãy nhà cao tầng dọc đường phố. Hoàng hôn bắt đầu buông xuống. Đèn hai bên đường và trong các tiệm buôn bán và nhà dân đã sáng tự bao giờ. Đường phố đã bớt ồn ào, nhộn nhịp. Dòng người và xe cộ vẫn xuôi ngược trên đường nhưng đã thưa dần. Em cũng nhanh chân hơn cho kịp dùng bữa cơm tối cùng bố mẹ và chị Hai. Nắng đã tắt hẳn. Thành phố chuyển mình sang những hoạt động mới của một buổi tối.

Thành phố của em thật sôi động nhưng rất trật tự văn minh. Em mong sao mọi người luôn có ý thức tôn trọng luật lệ giao thông để đường phố không xảy ra những tai nạn đáng tiếc, giao thông thông suốt để mọi người được bình yên.

Bài 2

BÀI LÀM

Như thường lệ, hàng ngày vào lúc sáu giờ ba mươi, em xách cặp đi bộ đến trường, hòa vào dòng người tấp nập trên đường phố.

Con đường này vốn khá rộng, thế mà vào giờ này hình như còn quá hẹp không đủ chứa hai luồng xe ngược chiều nhau. Những chiếc ô tô bóp còi inh ỏi, lẩn tránh chậm chậm. Thình thoảng, một chiếc xe con chùng sốt ruột kéo một hồi còi thật dài muốn vượt lên trước nhưng không tài nào lách lên được phải chịu nổi vào dòng xe để tiếp tục lẩn tránh. Một chiếc xe màu đỏ cao lớn, đồ sộ, hai bên thành xe nổi bật dòng chữ lớn “Xe đưa đón công nhân” chậm chạp đi theo. Trên xe, qua cửa sổ, các cô công nhân áo xanh, đầu tóc gọn gàng, nét mặt vui vẻ nhìn ngắm phố phường. Tiếp sau đó là một chiếc xe màu xanh đã cũ, từ cửa xe lộ ra một khuôn mặt căng thẳng với hai bàn tay gõ liên hồi vào thành xe như những nghệ sĩ đánh trống bất đắc dĩ, miệng hét to: “Dô!

Dô!". Đó là chuyến xe buýt từ thành phố ra ngoại thành.

Xe máy nhanh nhẹn lách đi giữa dòng xe đạp. Trên một chiếc xe, khuôn mặt một em nhỏ ngồi trong lòng mẹ đang cố vươn người khỏi cái lưng to lớn của bố để đưa mắt về thích thú ngắm cảnh đường phố. Chắc bố" mẹ đưa bé đi nhà trẻ trước khi đến công sở. Những em học trò lớp Một, lớp Hai cặp sách đeo sau lưng ngồi ôm chặt lấy lưng bố hoặc mẹ, chân đung đưa có vẻ khoái chí. Những anh, chị học sinh lớn tuổi đạp xe trông thật tự tin, vừa đi vừa trò chuyện với bạn bên cạnh.

Kìa! Hai chiếc xe đạp vướng tay lái vào nhau làm cả hai anh học sinh cùng loạng choạng suýt ngã. Một cặp mắt quắc lên nhưng rồi dịu lại ngay khi người kia nhẹ nhàng xin lỗi. Hai bên lề đường là dòng người đi bộ, phần lớn là học sinh đi học. Chúng em đi qua những ngôi nhà mở' rộng cửa, những quầy hàng điện tử trưng bày những máy mới sáng loáng, bên trong là tiếng nhạc ồn ào. Ở cửa hàng giày dép, những đôi giày mới bóng lộn, nhiều kiểu dáng, màu sắc trưng bày trong tủ kính trông thật đẹp mắt. Đầu hẻm, khói nghi ngút bốc lên từ một hàng phở' bình dân. Quanh mấy cái bàn nhỏ, khách hàng áo quần giản dị, nét mặt hiền lành, cầm cúi ăn vội cho kịp giờ đi làm.

Một ngày lao động sôi nổi ở' thành phố" em bắt đầu như vậy đấy. Không khí tấp nập ở đường phố làm em có cảm giác con đường đến trường như ngăn lại.

Bài 3

BÀI LÀM

Trời vừa rạng sáng đã nghe tiếng chân người chạy thành thịch, tiếng xe cộ đi lại ngược xuôi bấm còi inh ỏi, báo hiệu một ngày mới bắt đầu.

Phố Hàng Thiếc, nơi gia đình em ở là một khu phố cũ, đường hẹp và ngắn. Ngày ở' đây bắt đầu rất sớm và kết thúc thì rất muộn. Đường phố trong buổi sáng đủ các tầng lớp, già, trẻ, gái, trai. Các cụ già tập những đường quyền nhẹ nhàng, các anh thanh niên thì chạy bộ huỳnh huých như các vận động viên, các bạn nhỏ tuổi hơn thì tập bài thể dục buổi sáng. Phía đông, mặt trời từ từ lên cao, những sinh hoạt thường ngày bắt đầu. Thoạt tiên là tiếng rao của các bà hàng quà: "Ai xôi đây!"; "Bánh khúc đây!"... Từ các quầy hàng bên đường, tiếng cửa sắt thu lại roàn roạt. Chỉ một loáng sau, đường

phố đã đông vui nhộn nhịp. Đầu phố là các cửa hàng gò hàn tôn thiếc, trước cửa bày la liệt, nào xô, nào chậu, nào mâm... Bác thợ cả đeo cặp kính cận có gọng buộc bằng dây đay. Bác sửa chìa khóa, đi dọc phố tìm khách... Dưới lòng đường mỗi lúc một nhộn nhịp xe cộ đi lại: xe đạp, ba gác, xích lô, xe máy... Nhiều nhất là tụi học trò chúng em lũ lượt đến trường đi thành hàng một, hàng hai trên vỉa hè. Còn các chú công nhân, các chị mậu dịch viên thì đạp xe đạp, ai cũng gò lưng đạp vội vàng cho kịp giờ làm việc. Đoạn đường giữa phố" bỗng nhiên bị ngăn lại. Thì ra, mọi người đang nhường đường cho các cháu mẫu giáo đang được cô giáo dắt tay qua đường để vào trường học. Nắng dần lên, chan hòa khắp phố phường. Những nóc nhà cao cao đổ bóng trên đường phố. Gió xôn xao, hàng cây bàng đứng hai bên đường rung rinh như vẫy chào khách đi đường.

Mỗi buổi sáng như thế, em càng thêm yêu cuộc sống bình dị và sôi động ở khu phố em.